

...

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

ítélete

Az ügy száma:

Kfv.V.35.256/2024/7.

A tanács tagjai:

dr. Darák Péter tanácselnök

dr. Demjén Péter előadó bíró

dr. Magyarfalvi Katalin bíró

Ságiné dr. Márkus Anett bíró

dr. Stefancsik Márta bíró

A felperes:

felperes1 Kft.

(cím1)

A felperesi képviselő:

Nagy és Trócsányi Ügyvédi Iroda

(eljáró ügyvéd: dr. Nagy Péter Pál,

dr. Tiborfi György, cím3,

cím4)

Az alperes:

NAV Fellebbviteli Igazgatósága

(cím5)

Az alperes képviselője:

dr. Kocsis László kamarai jogtanácsos

A per tárgya:

adóügy

A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: a felperes

A felülvizsgálattal támadott határozat: a Fővárosi Törvényszék 51. K. 702.493/2023/10. számú ítélete

Rendelkező rész

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes toll kereskedelemmel, friss, tépett toll felvásárlásával és feldolgozásával, illetve tovább-értékesítésével foglalkozó társaság. Beszerzései részben vágóhidaktól származó igazolt forrásból, többek között az E. Kft.-től (a továbbiakban: E. Kft.), részben a Kft1 Kft. (a továbbiakban: Kft.1.), a Kft2 Kft. (a továbbiakban: Kft.2.) és a Kft3 Kft. (a továbbiakban: Kft. 3.) számlakibocsátóktól származtak. A beszállítók által kiállított számlák általános forgalmi adó (a továbbiakban: Áfa) tartalmát bevallásában levonásba helyezte. Az általa beszerzett, több esetben feldolgozott árut legfőbb belföldi partnerének, az Kft4 Kft.-nek értékesítette tovább.

[2] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-budapesti Adó és Vámigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) a felperesnél 2012. április-szeptember közötti időszakra áfa adónemben bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést végzett. A felperes beszerzéseinek vizsgálata során megállapította, hogy az E. Kft.-től származó számlák részletezettek, az áru fajtája, minősége, származása beazonosítható. Ezzel szemben a Kft. 1., Kft. 2. és Kft. 3. által a felperes részére kiállított bizonylatokon a „toll” megnevezésen túl az áru fajtájára, minőségére vonatkozóan semmilyen adat nem került feltüntetésre, a toll kilogrammonkénti egységára változó volt, 400 forinttól 16.500 forint/kilogrammmig is terjedhetett. Az áru tényleges minősége, felhasználhatósága, piaci értéke a beazonosítatlan minőség miatt kétséges volt.

[3] Az elsőfokú adóhatóság a számlák alaki és tartalmi hitelességének értékeléséhez bizonyítást folytatott, vizsgálta a beszerzés folyamatát, a bizonylatokat, a toll beszerzésekkel kapcsolatos dokumentációt, a pénzügyi megállapodásokat. Megállapította, az igazolatlan eredetű toll bizonylatolása a Kft. 1. és a Kft. 2. nevében azért történt, hogy felperest - a termelőktől származó beszerzésből adódó - kompenzációs felár fizetési kötelezettség ne

terhelje, a számlák tehát a rendeltetésellenes joggyakorlás tilalmába ütköző módon bonyolított ügyletek alapján kiállítottak, azokra adólevonási jog nem alapítható. A Kft. 3. által kibocsátott számlák vonatkozásában az adólevonási jogot szintén megtagadta arra hivatkozással, hogy a társaság árualappal nem rendelkezett, így a felperes és e cég között a gazdasági esemény nem valósult meg.

[4] Az elsőfokú adóhatóság az ellenőrzés eredményeként a 2016. május 6. napján meghozott szám számú határozatával a felperest 45.451.000 forint adóhiánynak minősülő adókülönbözet, 90.902.000 Ft adóbírság és 9.492.000 Ft késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte.

[5] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2016. szeptember 5. napján kelt szám1 számú határozatával az elsőfokú határozatot megváltoztatta, a késedelmi pótlék összegét 5.060.000 Ft-ra leszállította, ezt meghaladóan helybenhagyta, megállapítva, hogy az árubeszerzés tényét a rendelkezésre álló bizonylatok a Kft. 1., a Kft. 2. és a Kft. 3. vonatkozásában nem támasztják alá.

[6] Döntését az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: régi Art.) 1.§ (7) bekezdésére, 97.§ (4) és (6) bekezdéseire, 170.§ (1) bekezdésére, az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 120.§ a) pontjára, 127.§ (1) bekezdés a) és ba) pontjaira, 179.§ (1) bekezdésre, és a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Sztv.) 15.§ (3) bekezdésére, 165.§ (2) bekezdésére, 166.§ (2) bekezdésére alapította.

[7] Indokolásában leszögezte, hogy az elsőfokú adóhatóság a tényállás-tisztázási kötelezettségének eleget tett, és helyesen állapította meg, hogy a számlákon nem tüntették a beszállított áru fajtáját, minőségét, amely a felperes által meghatározott minőségi rögzítő kód, a cikktörzslista nélkül az eladónak nem mond semmit. A szállítást végző vállalkozás menetlevelei hiányossága és a felperes által megjelölt kapuskönyvek szintén nem igazolják a szállítás megtörténtét. Az írásos megrendelések hiányának kiemelése mellett vitatta a keretszerződések érdemi információtartalmát és a gazdasági események igazolását. Kifejtette alperes, a bizonyítékok alapján a Kft. 1. és a Kft. 2. által bizonylatolt árubeszerzések megvalósulása ténylegesen nem igazolt, a számlakibocsátói oldalon végzett ellenőrzések a nyilvántartások teljes hiányát állapították meg. A felperes beszerzései így egyik beszállítótól sem igazolódtak. Az elsőfokú adóhatósággal egyezően rögzítette a felperesnek a beszállítók kiválasztási gyakorlatára vonatkozó tényeket, illetve azt is, hogy a felperes annak ellenére fogadott be számlákat a három, számlakibocsátásokat röviddel megelőzően alakult beszállítótól, hogy tisztában volt a képviselők korábbi cégének működési szabálytalanságaival. Vitatta a bálaadatok alapján az áru mennyiségének és minőségének rekonstruálhatóságát. A szállítások megtörténtének igazolására előterjesztett tanú meghallgatásokra vonatkozó indítvány nem megalapozott, mivel az nem oldja fel a bizonylatok hiányosságait, mint ahogy a szakértő kirendelésére vonatkozó felperesi indítvány sem, mert objektív körülmények alapján megállapítható, hogy a felperes tudta, hogy beszerzéseivel az áfa kikerülését megvalósító ügyletben vett részt, a körülmények azt is alátámasztják, hogy a számlák fiktívek és a felperes részt vett az ügyletek körülményeinek alakításában is. Rögzítette, hogy a késedelmi pótlék jogalapja fennáll, annak mértékénél azonban az elsőfokú adóhatóság a felperes folyószámláján fennálló túlfizetéseket nem vette figyelembe, ezt az alperes korrigálta, az elsőfokú határozatot részben módosította.

A kereset és az alperes védekezése

[8] A felperes keresetében az alperes határozatának - elsőfokú határozatra is kiterjedő - hatályon kívül helyezését és az eljárás megszüntetését kérte.

[9] Álláspontja szerint a másodfokú határozat iratellenes, megalapozatlan, jogellenes, sérti a régi Art. 1. § (1), (3), (6) bekezdéseit, 95. § (1) bekezdését, 97. § (4)-(6) bekezdéseit, 170. § (1) bekezdését, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50. § (6) bekezdését, az Áfa tv. 120. §-át, 127. §-át, 168-172. §-ait, a Számtv. 15. § (3) bekezdését, 16. § (3) bekezdését és 165. §-át, 166. § (1) bekezdését.

[10] Sérelmezte, hogy az alperes tényállás-tisztázási kötelezettségét hiányosan teljesítette, a bizonyítékokat tévesen mérlegelte, megalapozatlanul és iratellenesen állapította meg, hogy az adólevonási jog megtagadásához szükséges objektív körülmények fennállnak. Nem értékelte relevánsnak a toll kereskedelmi szakismeretekkel, szemrevételezéssel, vagy laboratóriumi vizsgálatokkal történő minőség megállapításának kérdését. Szerinte a feltárt körülmények nem alkalmasak az adólevonási jog megtagadására, a számlák nem hiteltelenek, a gazdasági események rekonstruálhatók. Minden befogadott számlához rendelkezik szállítólevéllel, súlylistával, beszállítói nyilatkozattal, cikktörzslistával, adásvételi keretszerződéssel, fuvarlevelekkel, menetlevéllel, elszámolási dokumentummal. A beszállítói tekintetében elvárható gondossággal járt el, ellenőrizte adóalanyiségukat, a Kft. 3. valós gazdasági tevékenységet végzett, megfelelő árualappal rendelkezett, melyet a 2010. évre folytatott ellenőrzések eredményei bizonyítanak. A beszállítóknál esetlegesen fennálló szabálytalanságok adólevonási jogát nem érinti, az adóhatóság objektív körülményekkel nem igazolta, hogy adókijátszásban vett részt, illetve arról tudomása volt.

[11] Az alperes állításai (ismeretségi köre által kiépített szállítórendszer, név1 befolyása, a befogadott számlákon beszerzett áru fajtája, minősége, ezek feltüntetésének hiánya, a számlakibocsátók árubeszerzése, adókötelezettségeik teljesítése, a velük szemben indult felszámolási kényszerszürlési eljárások folyamata, adatai zártan kezelését kérő tanúk vallomása) nem igazolják a pozitív tudattartalmát, és azt sem, hogy tudta, vagy tudnia kellett volna arról, fiktív számlák alapján gyakorolta adólevonási jogát.

[12] A számlákkal szembeni körülmények kapcsán hivatkozott a Kúria Kfv.I.35.009/2012/6. számú ítéletére, mely szerint elegendő a „toll” elnevezés feltüntetése. A szállítói szabálytalanságokon túl a zárt adatkezelést kérő tanúk nyilatkozatai nem merítik ki a hitelt érdemlő bizonyíték fogalmát. Indítványozta ezen tanúk bíróság általi meghallgatását, valamint az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) előzetes döntéshozatali eljárását.

[13] Az alperes érdemi ellenkérelmében – a határozati indokainak fenntartása mellett – a kereset elutasítását kérte, egyben ellenezte a felperes bizonyítási indítványainak teljesítését és az előzetes döntéshozatali eljárás iránti indítvány teljesítését.

Az előzményi elsőfokú ítéletek, kúriai döntések

[14] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 13.K.32.383/2018/3. számú ítéletével az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatállyal hatályon kívül helyezte és az elsőfokú adóhatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte.

[15] A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság a Kfv.I.35.038/2019/8. számú végzésével (a továbbiakban: korábbi kúriai végzés) az ítéletet hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A megismételt eljárásra előírta, hogy az elsőfokú bíróságnak rögzítenie kell az általa megállapított történeti tényállást, döntését a megállapított tények, bizonyítékok és jogszabályok összevetésével kell indokolnia, a jogvita eldöntése szempontjából lényeges körülményeket logikus sorrendben össze kell vetnie az alperesi határozat megállapításával és döntenie kell az egyes érvek elfogadásáról, vagy elutasításáról. Megállapította, hogy az alperes határozatának meghozatala időpontjában a Kúria még nem alkotta meg az 5/2006. (IX.26.) KMK véleményét (a továbbiakban: KMK vélemény), azonban a KMK véleményben megfogalmazott elvek a bírói gyakorlatban már érvényesültek. A gazdasági események vizsgálata körében a bíróságnak a KMK vélemény 2. pontja értelmében elsődlegesen abban kell állást foglalnia, hogy amennyiben a gazdasági esemény nem a számlán szereplő felek között jött létre, milyen a számlabefogadónak a gazdasági eseménnyel kapcsolatos magatartása. Leszögezte, hogy a toll, mint különleges termék beszerzésére irányuló gazdasági ügyletek megtörténtének vizsgálatához nem szükséges szakértői vélemény beszerzése.

[16] A megismételt bírósági eljárásban a szervezeti átalakulás folytán eljáró Fővárosi Törvényszék (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) 31.K.705.481/2021/12. számú jogerős ítéletével az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú adóhatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte.

[17] A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság a Kfv.V.35.428/2022/7. számú végzésével (a továbbiakban: kúriai végzés) az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. Megállapította, hogy konkrét jogszabálysértés megjelölése hiányában, a felperes jogorvoslati jogának sérelme kapcsán az elsőfokú bíróság túlterjeszkedett a kereseti kérelmen, és nem tartotta be a korábbi kúriai végzésben foglalt részletes iránymutatást sem. Ezért a megismételt eljárásra előírta az elsőfokú bíróságnak, hogy a korábbi kúriai végzés [25] – [31] pontjaiban foglalt iránymutatás szerint kell az eljárást lefolytatnia, és annak eredményeként döntését meghoznia.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[18] A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) alkalmazásával hozott jogerős ítéletével a keresetet elutasította.

[19] Indokolása szerint az új eljárásban figyelembe vette a Kúria Kfv.V.35.144/2021/9. számú ítéletét, mellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi Panasz Tanácsa a jogegységi panaszt Jpe.II.60.036/2021/13. számú határozatával elutasította, és amellyel szembeni alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság a 3331/2022. (VII.21.) AB végzésével visszautasította, a Kfv.VI.35.094/2023/5. számú ítéletben írtakat, a korábbi kúriai és a kúriai végzésben foglalt iránymutatást és a KMK véleményben foglaltakat. Döntését a régi Art. 97.§ (4) és (6) bekezdésére, az Áfa tv. 120.§ a) pontjára, 127.§ (1) bekezdés a) pontjára, a Számtv. 15.§ (3) bekezdésére, 165.§ (1), (2) bekezdésére, 166.§ (1), (2) bekezdésére alapította, figyelembe vette az EUB C-80/11. és C-142/11. számú Mahagében-Dávid egyesített ügyben hozott döntését, a C-610/19. Vikingo ügyben, a C-611/19. számú Crewprint ügyben, a C-439/04. és C-440/04. Kittel és Recolta Recycling egyesített ügyben és a Signum Alfa Sped ügyben, a C-255/02. Halifax ügyben, a C-223/03. University of Huddersfield ügyben, a C-419/02. BUPA ügyben, a C-425/06. Part-Service ügyben hozott döntéseket. Rögzítette a KMK vélemény 1., 2. és 3. esetének tartalmát megállapítva, hogy a KMK vélemény 2. és 3. esetének megfelelő tényállás vonatkozásában a tudattartalom vizsgálata szükséges, így a perbeli esetben is.

[20] Megállapította, hogy az alperes eleget tett a tényállástisztázási kötelezettségének, hiányzó tényállási elem nem volt, a számlakibocsátók adókijátszását objektíven bizonyította, e cégek jelentős forgalmuk ellenére minimális fizetendő adót vallottak. Az adóhatósággal nem működtek együtt, iratokkal, áruallappal nem rendelkeztek, az adókötelezettségük teljesítésére vonatkozó szabályokat súlyosan megsértették. A KMK vélemény 2. pontjában foglaltak teljesültek, a gazdasági események nem a felek között valósultak meg, és a számlakibocsátók adókijátszást valósítottak meg.

[21] A törvényszék vizsgálta az alperes részéről a tudattartalom körében feltárt objektív körülményeket, és rögzítette, hogy az alperes a határozatában [11. oldal 2. bekezdés] kifejezetten leszögezte azt az álláspontját, hogy e körben nem tartja fenn az elsőfokú adóhatóság megállapítását, a Kft. 1. és a Kft. 2. sem rendelkezett áruallappal. Az objektív körülmények között rögzítette a Kft. 1., a Kft. 2. és a Kft. 3. teljesítési képességével kapcsolatos hiányokat, azt, hogy a Kft. 2. és Kft. 3. nem rendelkeztek a teljesítéshez szükséges személyi és tárgyi feltételekkel, a számlakibocsátókkal kapcsolatosan feltárt tényeket, a személyi összefonódásokat a számlakibocsátói, vevői kapcsolatokat. Rámutatott, hogy a felperes által végzett minőségvizsgálat eredményét a számlakibocsátók nem ismerték, az érdektelen volt számukra, mely valós kereskedelem esetén elképzelhetetlen. Az ítélet [50] bekezdésében részletezte a felperes bizonylati rendszerével, az [51] bekezdésben a bemutatott fuvarlevelekkel kapcsolatos megállapításokat, az [52] bekezdésben a tudattartalomra vonatkozó releváns tényeket, az [53] bekezdésben pedig a felperes piacirányító szerepét, a Kft5 Kft. és név1, valamint a felperes közötti kapcsolatokat, ismertette és értékelte a két társaság összefonódását.

[22] Megállapította, hogy a számlakibocsátó társaságok valós működés jelét sem mutatták, áruallappal nem rendelkeztek. A felperesnek mindenképp kötelessége lett volna e cégek teljesítőképességéről és működésének körülményeiről meggyőződni, azonban ez elmaradt. Önmagában a cégjegyzék az érvényes adószám megtekintése, ellenőrzése nem meríti ki az észszerűen elvárható intézkedések körét. Az alperes bizonyította az adókijátszást és az erre vonatkozó felperesi tudattartalmat. A felperesnek évtizedes piaci ismeretei alapján fel kellett ismernie a számlakibocsátók gazdasági tevékenységének hiányát, a gazdasági kapcsolataiban, a partnerek kiválasztásában, a szerződések megvalósulásában, a termékértékesítések teljesítése során az észszerűen elvárható intézkedéseket meg kellett volna tennie.

[23] A zárt adatkezelést kérő tanúk vallomásai az adókijátszás tényét alátámasztották, utalt a Ket. 39/A.§ (1) bekezdésére, 54.§ (4) bekezdésére, és a Kúria Kfv.II.37.364/2017/26. számú ítéletére.

[24] A súlyos jogkövetkezmény valószínűsítésére tekintettel a tanúk zárt adatainak feltárására nincs jogszerű lehetőség, így a tanúvallomásról felvett anonimizált jegyzőkönyvet bocsátotta a felperes rendelkezésére. A felperes által előterjesztett, a szakértő kirendelésére, és a becsatolt szakvélemények vizsgálatára vonatkozó bizonyítási indítványokat mellőzte, mivel a perben a releváns tények megállapítása különleges szakértelmet nem igényelt, és szükségtelen a felperesi számviteli rendszernek és a tollpiacnak a szakértői vizsgálata.

[25] A további tanúbizonyítási indítványokat arra figyelemmel mellőzte, hogy a tanúk nagy részét a közigazgatási eljárásban már meghallgatták, illetve a számlakibocsátókkal kapcsolatosan feltárt tényektől eltérő előadás a tanúktól nem volt elvárható. A felperes előzetes döntéshozatal iránti kérelmét azért utasította el, mert az EUB joggyakorlata kialakult, kiforrott, a perben vizsgált jogszabályok uniós értelmezése szükségtelen volt. A felperes eljárás szabálytalansága elleni kifogása pedig alaptalan volt, mivel a tanácsváltásra tekintettel a bíróság több alkalommal is ismertette a felek által előadottakat, azaz a felperes keresetében foglaltakról is három alkalommal tájékoztatta a feleket.

[26] Az adóbírságra, késedelmi pótléokra vonatkozó határozati megállapításokat is jogszerűnek értékelte.

A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

[27] A felperes felülvizsgálati kérelmében a régi Pp. 275.§ (4) bekezdése alapján elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő, a kereseti kérelemnek helyt adó új határozat hozatalát, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra kötelezését kérte.

[28] Álláspontja szerint a jogerős ítélet a rendelkezésre álló bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül értékelte, a Kúria az és az EUB gyakorlatával ellentétes, iratellenes, és kirívóan okszerűtlen megállapításokat tartalmaz, megsértette a régi Art. 1.§ (1), (3), (6) bekezdéseit, 95.§ (1) bekezdését, 97.§ (4)-(6) bekezdését, 100.§ (4) bekezdését, 130.§-át, 170.§ (1) bekezdését, az Áfatv. 119.§ (1)-(2) bekezdéseit, 120.§-át, 127.§-át, 168-172.§-át, 268.§-át, a Számtv. 15.§ (3) bekezdését, 16.§ (3) bekezdését, 165.§-át, 166.§ (1) bekezdését, valamint a régi Pp. 3.§ (2), (4) bekezdését, 177.§ (2) bekezdését, 206.§ (1) bekezdését, 213.§ (1) bekezdését, 221.§ (1) bekezdését, 339.§-át, a 2006/112/EK. irányelv 168. és 178. cikkét, az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkét, az Európai Unióról szóló Szerződés 4. cikk (3) bekezdését, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 288. cikkét, az Emberi Jogok Európai Egyezményének első kiegészítő jegyzőkönyve 1. cikkét, az EJEE 13. és 6. cikkét, az Alaptörvény B. cikk (1) bekezdését, 28. cikkét, XXIV. cikk (1) bekezdését, ellentétes a Kúria EBH 2013.K.5. és EBH 2014.K.14., Kfv.35.280/2015/6., Kfv.V.35.663/2014/4., Kfv.I.35.038/2017/6., Kfv.35.227/2021/6. számú határozataival. A másodfokú határozat azon alapul, hogy tudta, illetőleg tudnia kellett volna, a számlakibocsátók adócsalást követtek el.

Az adóhatóság azonban a számlakibocsátók egyikét sem marasztalta adóhiányban, tulajdonosaikkal szemben nem indult büntetőeljárás.

[29] Felülvizsgálati kérelme I. pontjában a felperes a megsértett jogszabályhelyeket, a II. pontban a per „esszenciáját”, a III. pontban az eljárási előzményeket, a IV. pontban a Kúria iránymutatását rögzítette, az V. pontban az ügyben alkalmazandó uniós jogot részletezte, rögzítve, hogy a jogerős ítélet az EUB gyakorlatával szemben áll. Kifogásolta, hogy a felperes terhére értékelte a jogerős ítélet a beszállítók vonatkozásában felmerült dokumentáltsági, teljesítési képességüket érintő hiányosságokat, valamint azt, hogy név1 korábbi üzleti kapcsolataiban megismert személyek közül kerültek ki a beszállítói. Nem határozta meg azt az egyedi mércét, ami kijelölte volna az adózótól elvárható megelőző intézkedések körét, érdemi érvelés nélkül tekintette irrelevánsnak a felperes nyilvántartási rendszerét. A befogadott számla adattartalmát hiányosnak tekintette és többlettartalmat írt elő, az adóhatóság ellenőrzési kötelezettségével azonos súlyos ellenőrzési kötelezettséget telepített a felperesre.

[30] A felülvizsgálati kérelem VI. pontjában kifejtette, hogy a beszerzések értékelése nem végezhető el az EUB és a Kúria áfalevonás kapcsán kimunkált joggyakorlata nélkül, amit a felülvizsgálati kérelem Függelék I. mellékletében ismertetett. Az adólevonási jogának korlátozása jogellenes, az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelése kirívóan okszerűtlen és iratellenes. Az alperes a régi Art. 97.§-ában előírt tényállás-tisztázási kötelezettségét megszegte, nem tárta fel azokat az objektív körülményeket, amelyek az adókijátszásban való pozitív tudattartalmát bizonyítják. A beszerzései valósak és dokumentáltak, utalt az elsőfokú ítélet [51] pontjára. A felülvizsgálati kérelem Függelék II. mellékletében bemutatta, hogy az elsőfokú ítéleti megállapítással szemben a számlakibocsátók rendelkeztek árualappal, melyet a rendelkezésre álló számviteli bizonylatok alátámasztanak. Azzal kapcsolatban, hogy a számlák, szállítólevelek csak „toll” megnevezést tartalmaznak, hivatkozott az EUB C-516/14., C-375/16. számú döntéseire, melyek szerint az adóhatóságnak a számlák vizsgálata mellett figyelembe kell vennie az adóalany által szolgáltatott kiegészítő információkat is. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a számlán kívül rendelkezésre álló dokumentumokat nem, vagy iratellenesen értékelte. Az ítélet okszerűtlenül állapította meg a beszerzések beazonosíthatatlanságát, téves az iratok manipulálására, utólagos kiállítására hivatkozás, név2 könyvelő vallomása ezt nem támasztotta alá.

[31] A felülvizsgálati kérelem VII. pontja szerint az elsőfokú bíróság jogellenesen állapította meg, hogy az adókijátszásról tudomása volt, ezzel kapcsolatos valamennyi hivatkozását figyelmen kívül hagyta. Részben az EUB gyakorlatával ellenétes lépéseket várt el tőle (elsőfokú ítélet [43] bekezdés, EUB C-44/12., C-18/13. Maks Pen ügyek), nem fogadta el az általa megtett ellenőrző cselekményeket. A cégjegyzék, az adószám ellenőrzésén túl rendszeresen ellenőrizte a számlakibocsátók által közzétett mérlegeket, minden évben legalább egy alkalommal ellenőrzést végzett a számlakibocsátók telephelyén. Szükség van a gazdasági folyamatok rekonstruálhatóságának vizsgálatára, ami szakkérdés, így okszerűtlenül utasította el igazságügyi szakértő kirendelésére tett indítványát.

[32] A számlakibocsátói szabálytalanságok a terhére nem értékelhetők. Az adóhatóság vele szemben annyit állapított meg, hogy az áru mennyisége és minősége az adatok alapján nem rekonstruálható, mivel a számlakibocsátók nem vezettek készletnyilvántartást. Az EUB iránymutatása szerint az adólevonási jog nem tagadható meg arra hivatkozással, hogy a

számlakibocsátóknál feltárt szabálytalanságok számára bármilyen módon felróhatóak lennének, illetőleg, hogy az alperes igazolta volna, a szabálytalanságokról tudott vagy tudnia kellett volna.

[33] Nem értékelhető továbbá a terhére az üzleti partnereivel fennálló személyes kapcsolat, a partnerek kiválasztása, különösen egy olyan ágazatban, ahol a termelési láncok, folyamatok, évtizedek óta fennállnak. névl a felperesi társaságnak nem volt tagja, tisztségviselője, alkalmazottja.

[34] Rögzítette, hogy Magyarország jogállam, a jogállamiság pedig alapértéke a jogon alapuló Európai Uniónak. A jogállam részét képező NAV akkor működik jogállami keretek között, ha nem csak ismeri, de helyesen is alkalmazza az uniós jogot. Ezt amennyiben a NAV nem megfelelően teszi, a Kúria, mint végső fórum jogosult visszaállítani a jogállami működést.

[35] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében – a régi Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján – a felülvizsgálati kérelem elutasítását, az elsőfokú ítélet hatályában történő fenntartását kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet okszerű bizonyítékértékelésen alapul, helytálló ténybeli és jogkövetkeztetéseket tartalmaz, megfelel a régi Pp. 206.§ (1) bekezdésében és 221.§ (1) bekezdésében foglalt követelményeknek. Előadta, hogy a Kúria a Kfv.V.35.144/2021/9. számú és Kfv.V.35.094/2023/5. számú ítéletében - a jelen ügygel analóg két másik ügyben - fenntartotta hatályában az elsőfokú bíróságok ítéletét, az alperesi megállapítások jogszerűségét. A Kúria Kfv.V.35.144/2021/9. számú ítéletével szemben benyújtott jogegységi panaszt a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa Jpe.II.60.036/2021/13. számú határozatával elutasította. Ezen ítéleteket az elsőfokú bíróság döntése meghozatalakor figyelembe vette. A jogerős ítélet részletesen elemzi a rendelkezésre álló objektív adatokat, amelyekből megállapítható, hogy a beszállítók valós gazdasági tevékenységet nem folytattak, így nem tudták értékesíteni a tollat, amit a felperes beszerzései között nyilvántartott, majd később értékesített volna. Álláspontjának megismétlése mellett leszögezte, hogy a törvényszék eljárása során figyelemmel volt a hazai és az uniós joggyakorlatra, döntése azoknak megfelel, ítélete összefoglalja a releváns EUB eseti döntéseket, illetve kúriai döntéseket. Ezen kívül a törvényszék a Kúria végzésében foglalt előírásoknak megfelelően hozta meg az ítéletét, újraértékelve és csoportosítva az adóhatóság által feltárt bizonyítékokat, önálló történeti tényállást vett fel. A felperes külön függelékekben, táblázatos formában bemutatott álláspontjával kapcsolatban is fenntartotta az ellenkérelmében, a határozatában foglaltakat.

A Kúria döntése és jogi indokai

[36] A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

[37] A Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a jelen eljárásban alkalmazandó régi Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban megjelölt jogszabályok alapján vizsgálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság érdemben helytálló döntést hozott, ítéleti indokaival egyetért, azokat ismételni nem kívánja, a felülvizsgálati kérelemben előadottakkal összefüggésben az alábbiakat emeli ki.

[38] A régi Pp. 275.§ (5) bekezdése szerint, ha a Kúria az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja, a hatályon kívül helyező végzésben az új eljárás lefolytatására vonatkozóan kötelező utasításokat ad. Az elsőfokú bíróságnak a megismételt elsőfokú eljárásban a Kúria végzésében megállapított iránymutatás szerint kell az eljárást lefolytatnia, az köti az új eljárást lefolytató bíróságot (Kfv.V.35.460/2011/5.). Így az elsőfokú ítélet jogszerűségét elsődlegesen az alapján kellett megítélni, hogy az eleget tett-e a kötelezően alkalmazandó, korábbi kúriai végzésben foglaltaknak. A felperes keresetében az adólevonási jogára vonatkozóan meghozott adóhatósági határozatok jogszerűségét vitatta, mivel a 2012. április – szeptember időszakban végzett ellenőrzés eredményeként az adóhatóság a Kft. 1., Kft. 2. és a Kft. 3. meghatározott számlái vonatkozásában az adólevonási jogot megtagadta.

[39] Az irányadó jogszabályok az Áfa tv. 120.§ a) pontja, az Számv. tv. 15.§ (3) bekezdése, 165.§ (1) és (2) bekezdései, 166.§ (1)-(2) bekezdései értelmezése és alkalmazásuk szükségessége nem volt vitatott a felek között.

[40] A Kúria a rendkívüli perorvoslatban a régi Pp. 270.§ (2) bekezdése alapján jogkérdésben dönt, felmerülő kérdés tehát, hogy miként lehetnek tényállási elemek a felülvizsgálati kérelem tárgyai, így például a felülvizsgálati kérelem VI. pontja szerint: „a felperesi beszerzések értékelése”, a felülvizsgálati kérelem VII. pontja szerint: „a felperesi tudomásszerzés”.

[41] A régi Pp. 206.§ (1) bekezdése kimondja, hogy a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el. A Kúria ezért azt vizsgálhatja, hogy e törvény helyet az elsőfokú bíróság jogalkalmazása során megfelelően alkalmazta-e.

[42] A régi Pp. 275.§ (5) bekezdése értelmében a Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezi és új eljárást rendel el, erre nézve kötelező iránymutatást ad, ami köti az új eljárást lefolytató bíróságot. A megismételt eljárásban hozott döntés a körben bírálható felül, hogy a Kúria korábbi végzésében foglaltaknak teljes körűen megfelel-e (Kfv.35.460/2011/5., Kfv.38.348/2019/11., Kfv.37.031/2021/5.).

[43] A Kúria a régi Pp. 275.§ (5) bekezdésében foglaltak szerint az új eljárásra vonatkozóan a Kfv.I.35.038/2019/8. számú végzésének [25]-[31] bekezdéseiben, valamint a Kfv.V.35.428/2022/7. számú végzése [42] bekezdésében iránymutatást adott a megismételt eljárásra. A felülvizsgálati bíróság az előző végzésében rámutatott az elsőfokú bíróság ítéleti hiányosságaira, így a tényállás-megállapítási kötelezettség elmaradására, a gazdasági esemény a KMK vélemény 2. pontja alapján történő értékelésre, állásfoglalásra bizonyítási indítvány indokoltságáról, beszerzésének megfelelőségéről, stb., és igen részletes útmutatást adott arra vonatkozóan, miként kell a tényállást az ügyben megállapítani, miként kell a felperesi magatartást a KMK vélemény alapján értékelni. Előírta, hogy a számlák alapjául szolgáló gazdasági események vizsgálata körében a bíróságnak a KMK vélemény 2. pontja értelmében elsődlegesen abban kell állást foglalni, hogy amennyiben a gazdasági esemény nem a számlán szereplő felek között jött létre, milyen a számlabefogadónak a gazdasági eseménnyel kapcsolatos magatartása. E magatartását kell vizsgálni és értékelni az adóhatóság által e körben felhozott körülmények figyelembevételével. Amennyiben a számlabefogadó

magatartása aktívnak minősül, nem a tudattartalmát kell vizsgálni, hanem azokat a tényeket és körülményeket, amelyek ezt az aktív magatartást alátámasztják. Az alperes határozata ugyanakkor számos olyan körülményt sorol fel, amelyet a gazdasági események kapcsán a felperes terhére értékelt és ezek értékelésénél a bíróságnak azt kell vizsgálnia, hogy a KMK vélemény 2. pontjában írtak szerint azok bizonyítják-e azt, hogy a felperes nem tett meg minden tőle észszerűen elvárható intézkedést annak érdekében, hogy elkerülje, hogy adókijátszás résztvevőjévé váljék.

[44] A felperes felülvizsgálati kérelmében kifogásolta a törvényszék ítélete vonatkozásában a tényállás feltáratlanságát, az okszerűtlen, iratellenes, a bizonyítékok - számára kedvezőtlen eredménnyel járó - értékelését, illetve a felajánlott bizonyítékai mellőzését, a szakértői bizonyítás elmaradását, adólevonási joga jogellenes korlátozását.

[45] A régi Pp. 221.§ (1) bekezdése előírja, hogy az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást, az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamelyik tényt nem találta bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.

[46] Az elsőfokú ítélet [1]-[4] pontjaiban ismerteti a megállapított tényállást, az elsőfokú határozat (5. pont), a másodfokú határozat lényegét (6-9. pont), a felperes keresetét (10-12. pont), a korábbi bírósági döntéseket (14-17. pont), majd a jogszabályi hivatkozással az EUB és a kúriai joggyakorlattal is alátámasztott jogi indokolást (25-68. pont). Az elsőfokú bíróság az egyes keresetrészeket tételesen vizsgálta, a feltárt bizonyítékokat értékelte, a felperesi kereseti hivatkozásokra reagált, a felajánlott bizonyítás mellőzését indokolta.

[47] A régi Pp. 324.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó 206.§ (1) bekezdése értelmében a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak az egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el. A bizonyítékok mérlegelésén alapuló ítélet felülvizsgálati eljárásban eredményesen csak akkor támadható, ha a bíróság a tényállást iratellenesen állapította meg, illetőleg a bizonyítékok mérlegelése kirívóan okszerűtlen volt [Kfv.II.37.904/2020/2., Kfv.I.35.316/2021/2., Kfv.II.37.673/2021/2., Kfv.I.37.431/2022/3., Kfv.I.37.761/2022/2., Kfv.II.37.760/2022/2., Kfv.III.37.028/2022/2., Kfv.II.37.220/2023/2., Kfv.V.37.686/2023/3., Kfv.V.35.285/2023/2., Kfv.V.35.005/2024/2., Kfv.V.35.188/2024/4.]. A Kúria a bizonyítékok értékelését csak akkor minősíti jogszerűtlennek, ha az nyilvánvaló logikai hibában szenved, észszerűtlen vagy megfelelő indokolás hiányában önkényes (EBH 2017.K.20.). A bizonyítékok ismételt egybevetésére, felülmérlegelésére nincs jogszabályi lehetőség, e körben a jogértelmezés kiforrott (Kfv.37.478/2017/8.).

[48] A Kúria megállapította, hogy a Kfv.I.35.038/2019/8. számú végzés [25]-[31] bekezdéseiben, valamint a Kfv.V.35.428/2022/7. számú végzés [42] pontjában előírt tényállás-megállapítási, bizonyítékértékelési, mérlegelési, indokolási hiányosságait az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban pótolta. A tényállást megállapította, illetve az ítélet utal arra (43. pont), hogy az alperes eleget tett tényállástisztázási kötelezettségének, hiányzó

tényállási elem nem volt. A törvényszék értékelte, részletesen elemezte az adóhatósági eljárásban beszerzett bizonyítékokat, azok bizonyító erejét, kitért a számlakibocsátókkal szemben tett adóhatósági megállapításokra (együttműködés, iratok hiánya, adóbevallás elmaradása), a felperesi tudattartalomra vonatkozó objektív körülmények vizsgálatára, a számlakibocsátók teljesítőképességének, személyi-, tárgyi feltételeinek a hiányára, a fuvarlevelek vizsgálatára, a felperes és a számlakibocsátók közötti üzleti ismertségre, bizalmi viszonyra, névli szerepére, a közeli hozzátartozói kapcsolatokra (közeli hozzátartozók a tulajdonosok), személyi összefonódásokra, a zárt adatkezelést kérő tanúk vallomásaira, feltárta az ügyletek szereplői közötti gazdasági kapcsolatokat, érdekeltségeket, és okszerűen mutatta be az adólevonási joggyakorlás szempontjából lényeges körülményeket. A jogerős ítélet a felperes szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványa elutasításának indokát adta (jogerős ítélet 63-65. pont), tény- és jogszerűen hangsúlyozva, hogy az ügy megítélése, a releváns tények megállapítása nem igényel különleges szakértelmet, az adójogi jogkövetkezmények ténybeli alapja nem szakkérdés.

[49] A jogerős ítélet rögzíti ([46]-[47] pont) azokat a tényeket, amelyek megkérdőjelezik a beszállítók teljesítési képességét, amelyek alapján megállapítható, hogy a beszállító társaságok nem rendelkeztek készletnyilvántartással, nem dokumentálták árubeszerzéseiket, a beszerzett áru minőségét, beszállításaikat és feldolgozási munkáikat, nem alkalmaztak szakképzett munkaerőt. A törvényszék ítélete részletesen elemezi azokat a rendelkezésre álló objektív adatokat, melyekből megállapítható, hogy a beszállítók valós gazdasági tevékenységet nem folytattak, ezért nem tudták értékesíteni azt a tollat, amelyet a felperes beszerzései között nyilvántartott, majd később értékesíthetett volna. E körben a jogerős ítélet az általa megállapított tényekből levont jogkövetkeztetését – a bizonyítékokat okszerűen mérlegelve – részletesen tartalmazza ([48] pont).

[50] A felülvizsgálati kérelemnek a beszállító társaságok árualapjának bizonyítására vonatkozó külön mellékletben is megjelenített álláspontjával szemben a törvényszék az ítéletében ([45] pont) alappal szögezte le, hogy az alperes a határozatában kifejtette azt az álláspontját, hogy e körben nem tartja fenn az elsőfokú adóhatóság megállapítását, mert a Kft. 1. és a Kft. 2. sem rendelkezett áruallappal.

[51] Okszerűen hivatkozott a jogerős ítéletben ([50] pont) a törvényszék arra, hogy a felperes beszerzési-értékesítési, bizonylatolási rendszere, valamint készletezése, továbbá a szállítók bizonylatolási rendszere között nem állt fenn kapcsolat. Az elsőfokú bíróság ehelyütt utal arra is, hogy miért szükségtelen szakértő kirendelése a felperes nyilvántartásának vizsgálatára. Azért nem bírnak jelentőséggel azok a felperesi érvek, melyek a felperes bizonylatainak és készletnyilvántartásának a koherenciájáról szólnak (felülvizsgálati kérelem „2. érv.”), mert mindez nem feleltethető meg a beszállítói oldal értékesítéseinek, aminek következtében a megállapítással érintett beszerzések rekonstruálhatatlanok.

[52] A felülvizsgálati kérelemnek azzal a hivatkozással, hogy a beszállítók árujának, vagyis a tollnak a minősége minden esetben pontosan rögzítve volt, ezért utólag is nyomon követhető a felperes készletében, szemben állnak azok az érintetti nyilatkozatok (a Kft3 Kft. törvényes képviselőjének nyilatkozata, a Kft2 Kft. törvényes képviselőjének nyilatkozata, és a felperes képviselőjének nyilatkozata), amelyek azt támasztják alá, hogy a szállított áruk minőségének ellenőrzése és megállapítása nem valósult meg. Ezért okszerűen állapította meg

a törvényszék az ítéletében ([50] pont), hogy a felperes termékminősítése nem köthető össze a szállításokkal.

[53] A Kúria utal arra is, hogy az elsőfokú bíróság által is megállapítottan az adóhatóság eleget tett tényállástisztázási kötelezettségének az ügyben, megállapítása jogszerűségének nem feltétele az, hogy az érintett adózó szállító partnerénél azt elmarasztaló határozatot hozzanak. Ezzel szemben - a fentiek szerint - kifejtette az adóhatóság, illetve a törvényszék is a számlakibocsátóknál tapasztalt hiányosságokat.

[54] Alaptalan a felülvizsgálati kérelemnek a név2 tanúvallomásának értékelésével kapcsolatos hivatkozása. A törvényszék ítéletében ([51] pont) okszerűen hivatkozott név2 nyilatkozatára, figyelemmel arra, hogy a postán utólag beérkezett számlára csak a beérkezéskor került sorszám, minek következtében a „tollvásárlás elszámolása” elnevezésű bizonylatokat, amelyeken szerepelt már ez a sorszám, az áru átvételekor nem állíthatták ki. Ezért e körben sem állapított meg a Kúria okszerűtlen bizonyíték értékelést.

[55] A perben a felperes tudattartalmára vonatkozó értékelést az elsőfokú bíróság elvégezte, ennek eredményéről az ítéletében számot adott, megállapításaival a Kúria egyetért. A jogerős ítélet ([28] pont) rögzíti, hogy a keresettel támadott másodfokú határozat a KMK vélemény hatályba lépése előtt keletkezett, azonban az ítélet [44] pontjában - a Kúria utasításának megfelelően - minősítette a feltárt tényállást a KMK véleményre figyelemmel, kifejtve, hogy a számlán feltüntetett gazdasági esemény nem a felek között valósult meg, ami a KMK vélemény 2. pontjában megfogalmazott esetkörnek felel meg. A felperes tudattartalmával kapcsolatos álláspontját a törvényszék ugyancsak részletesen kifejtette ([52]-[56] pont).

[56] A Kúria álláspontja szerint jogszerűen vonta le azt a következtetést a törvényszék, hogy a felperes és a szállítók kapcsolatát nem elsősorban a piaci körülmények, hanem a konkrét személyekre alapított bizalmi viszony határozta meg, utalt a felperesnek a számlakibocsátó társaságokkal kapcsolatban az elvárható intézkedések elmulasztásával kapcsolatos felelősségére és arra, hogy a zárt adatkezelést kérő tanúk vallomásai ugyancsak az adókijátszás tényét támasztják alá. A számlák hiteltelenségével, a felperes tudattartalmával és az adóelőnyvel kapcsolatos megállapításokat külön részletezte. A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott elvi határozatok, kúriai eseti döntések vizsgálata alapján nem állapítható meg a jogerős ítélet jogsértő okfejtése, vagy a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen mérlegelése.

[57] Téves a felülvizsgálati kérelemnek az a hivatkozása is, hogy csak a számlakibocsátói oldalról származó adatok szerepeltek a feltárt objektív körülmények között, mivel a felperesi tudattartalommal kapcsolatos vizsgálódás alapját (a számlakibocsátóknál fennálló hiányosságok mellett), a felperestől észszerűen elvárható intézkedéseket az adóhatóság és az elsőfokú bíróság is vizsgálta.

[58] A felperesnek a gazdasági esemény rekonstruálhatóságára, a saját bizonylati rendszere zártságára, manipulálhatatlanságára hivatkozásával összefüggésben a Kúria hangsúlyozza, hogy ezek nem helyettesítik azokat az észszerű intézkedéseket, melyeket a

felperes köteles lett volna megtenni a számla befogadásakor, annak elkerülése érdekében, hogy ne legyen adókijátszás részese.

[59] A Kúria nem osztotta a felülvizsgálati kérelemnek azt a hivatkozását, miszerint a zárt adatkezeléssel érintett tanúk vallomásának megismerhetősége vonatkozásában az elsőfokú bíróság jogsértést követett el, vagy korlátozta volna a felperes eljárási jogainak gyakorlását. A tanú adatainak zárt kezelése - mint jogintézmény - célját veszélyeztetné, amennyiben a tanú zárt adatkezelésre vonatkozó indokolt, kellő súlyú kérelme ellenére lehetőség nyílna a védelem megszüntetésére. A védettség azt célozza, hogy a tanú úgy tehesse vallomást a hatósági eljárásban, hogy ne kelljen a közreműködése miatti súlyos hátránytól tartania. Ez elősegíti a valóságnak megfelelő nyilatkozat megtételében. A perbeli esetben a tanúk által megjelölt indokok ismeretében helytállóan foglalt állást az elsőfokú bíróság, a súlyos jogkövetkezmény valószínűsítésére tekintettel a tanúk adatainak feltárására nincs mód, a kötelezettsége arra terjedt ki, hogy a tanú meghallgatásról felvett jegyzőkönyvek anonimizált változatának megtekintését biztosítsa a bíróság a felperes részére, amelynek eleget tett, arra felperes nyilatkozatot is előterjesztett, gyakorolhatta észrevételezési jogát, így nem sérült a tisztességes eljáráshoz való joga, illetve az EUB döntéseiben is megjelenő fegyveregyenlőség elve sem. A fél érdeke és a zárt adatkezelést kérő tanú védelméhez fűződő érdek összemérését a jogalkotó elvégezte és a tanú indokolt kérelme esetén a zárt adatkezelés feloldását nem tette lehetővé.

[60] A Kúria utal arra is, hogy a jogerős ítélet részletesen ismertette az EUB vonatkozó gyakorlatát ([35]-[40]. pont), valamint a kúriai gyakorlatot és a szerint vizsgálta a jogerős határozat jogszerűségét, végezte el a felperes tudattartalmára vonatkozóan az értékelést, és adott számot annak eredményéről – a fentiek szerint – ítélete indokolásában.

[61] A felülvizsgálati bíróság azt is hangsúlyozza a felülvizsgálati kérelemnek a jogállamisággal kapcsolatos indokai (VIII. pont, Magyarország jogállam) kapcsán, hogy az elsőfokú bíróság vizsgálta és a fentiek szerint indokolásában számot is adott arról, hogy az általa részletesen ismertetett uniós és nemzeti joggyakorlatnak mennyiben és milyen okból felel meg a jogerős ítélet.

[62] Az elsőfokú bíróság ítélete mindezek alapján a régi Pp. 206.§ és 221.§-ában előírt követelményeknek megfelel, nem sérült a régi Pp. 177.§ (1) bekezdésének, a 3.§ (2) és (4) bekezdéseinek rendelkezése, a döntés megalapozott és törvényes.

[63] Mindezek folytán a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a régi Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

A számlabefogadónak észszerű intézkedéseket kell tennie annak érdekében, hogy ne váljon az adókijátszás részesevé.

Amennyiben a tanú adatainak zártan kezelése a hatósági eljárásban indokolt volt, mert a közreműködése miatti súlyosan hátrányos következményeket valószínűsíti, a fél kérelmére a közigazgatási perben sem oldható fel a védelem.

Záró rész

[64] A Kúria a felperes kérelme alapján a régi Pp. 274.§ (1) bekezdése szerint tárgyaláson határozott.

[65] A peresztes felperest a régi Pp. 270.§ (1) bekezdése szerint alkalmazandó régi Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes alperes felülvizsgálati költségének megfizetésére. Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet terjesztett elő és jogi képviselője a felülvizsgálati tárgyaláson megjelent, így a Kúria az alperes felülvizsgálati költségét a benyújtott költségjegyzékkel azonosan állapította meg, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 4.§ (1) bekezdés a) pontja folytán alkalmazandó 3.§ (5) bekezdése és 3.§ (2) bekezdése szerint.

[66] A felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 50. § (1) bekezdése alkalmazásával megállapított felülvizsgálati eljárási illetéket a régi Pp. 78.§ (1) bekezdése értelmében köteles viselni.

[67] A Kúria a fizetendő illeték esedékességi idejét az Itv. 78. § (4) bekezdésében foglalt rendelkezés alapján állapította meg, továbbá határozatában rögzítette a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 20/2017. (XII. 27.) IM rendelet 2. § (2) bekezdés a)-e) pontjaiban meghatározott kötelező tartalmi elemeket is.

[68] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a régi Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2025. január 16.

dr. Darák Péter s.k.

dr. Demjén Péter s.k.

dr. Magyarfalvi Katalin s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.

dr. Stefancsik Márta s.k.

bíró

bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő